

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Namur-Est Environnement ASBL

Strona przeciwna: Région wallonne

Sentencja

- 1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko należy interpretować w ten sposób, że decyzja wydana na podstawie art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory i zezwalająca wykonawcy na odstępianie od przyjęcia środków mających zastosowanie w dziedzinie ochrony gatunków w celu zrealizowania przedsięwzięcia w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2011/92, jest elementem procesu udzielania zezwolenia na realizację tego przedsięwzięcia w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) tej dyrektywy, w sytuacji gdy z jednej strony realizacja rzeczzonego przedsięwzięcia nie może mieć miejsca bez uzyskania tej decyzji przez wykonawcę, a z drugiej strony organ właściwy do udzielenia zezwolenia na takie przedsięwzięcie zachowuje możliwość przeprowadzenia bardziej rygorystycznej oceny jego oddziaływania na środowisko niż ocena przedstawiona w owej decyzji.
- 2) Dyrektywę 2011/92, z uwzględnieniem w szczególności jej art. 6 i 8, należy interpretować w ten sposób, że wydanie wstępnej decyzji zezwalającej wykonawcy na odstępstwo od środków mających zastosowanie w dziedzinie ochrony gatunków w celu realizacji przedsięwzięcia w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. a) tej dyrektywy nie musi być poprzedzone udziałem społeczeństwa, pod warunkiem że ów udział zostanie zapewniony w skuteczny sposób przed przyjęciem decyzji, którą ma podjąć organ właściwy do udzielenia ewentualnego zezwolenia na to przedsięwzięcie.

(¹) Dz.U. C 9 z 11.1.2021.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 lutego 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-483/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w dziedzinie azylu – Wspólne procedury udzielania i cofania ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2013/32/UE – Artykuł 33 ust. 2 lit. a) – Niedopuszczalność wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym państwie członkowskim przez obywatela państwa trzeciego, który uzyskał status uchodźcy w innym państwie członkowskim, podczas gdy małoletnie dziecko tego obywatela, objęte ochroną uzupełniającą, przebywa w pierwszym państwie członkowskim – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 7 – Prawo do poszanowania życia rodzinnego – Artykuł 24 – Najlepsze zabezpieczenie interesów dziecka – Brak naruszenia art. 7 i 24 karty praw podstawowych z powodu niedopuszczalności wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – Dyrektywa 2011/95/UE – Artykuł 23 ust. 2 – Spoczywający na państwach członkowskich obowiązki zapewnienia utrzymania jedności rodziny beneficjentów ochrony międzynarodowej]

(2022/C 165/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XXXX

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Sentencja

Artykuł 33 ust. 2 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej w związku z art. 7 i art. 24 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie skorzystało z przewidzianej w tym przepisie możliwości odrzucenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej jako niedopuszczalnego z tego powodu, że wnioskodawcy przyznano już status uchodźcy w innym państwie członkowskim, jeżeli wnioskodawca ten jest ojcem małoletniego dziecka pozbawionego opieki, które zostało objęte ochroną uzupełniającą w pierwszym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem jednak zastosowania art. 23 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony.

(¹) Dz.U. C 9 z 11.1.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 24 lutego 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București – Rumunia) – Alstom Transport SA/Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Sprawa C-532/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 92/13/EWG – Procedury udzielania zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji – Artykuł 1 ust. 1 i 3 – Dostęp do postępowań odwoławczych – Artykuł 2c – Terminy na wniesienie odwołania – Obliczanie – Odwołanie od decyzji o dopuszczeniu oferenta]

(2022/C 165/17)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Alstom Transport SA

Druga strona postępowania: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 akapit czwarty, art. 1 ust. 3 i art. 2c dyrektywy 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującej przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że termin, w którym wyłoniony w postępowaniu o udzielenie zamówienia oferent może odwołać się od decyzji podmiotu zamawiającego uznającej za dopuszczalną, w ramach decyzji o udzieleniu tego zamówienia, ofertę złożoną przez innego oferenta, która ostatecznie nie została wybrana, może zostać obliczony w odniesieniu do dnia, w którym ów zwycięski oferent otrzymał tę decyzję o udzieleniu zamówienia, nawet jeśli w tym dniu ten drugi oferent nie zaskarżył lub nie zdążył jeszcze zaskarżyć owej decyzji. Jeżeli natomiast w chwili doręczenia lub publikacji rzeczony decyzji do wiadomości tego zwycięskiego oferenta nie podano, zgodnie ze wskazanym art. 2c, zwięzłego przedstawienia istotnych powodów tej decyzji, takich jak informacje dotyczące zasad oceny owej oferty, termin ten powinien zostać obliczony w odniesieniu do dnia, w którym tego rodzaju uzasadnienie zostało przekazane zwycięskiemu oferentowi.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.